

دبیر گروه اقتصادی

شاید هیچ چیز به اندازه ریل‌های آهنی نمی‌تواند به یک سرزمین قدرتی بی‌صدا و در عین حال پایدار ببخشد. گاهی جنگ‌ها در آبراهه‌ها و آسمان‌ها رخ می‌دهند، اما آینده در خشکی ساخته می‌شود. در میان انبوه خبرها و تحلیل‌های سیاسی و بمباران اطلاعاتی صهیونی در اثانی جنگ روایت‌ها که این روزها جریان دارد، خبراحیای مسیرهای ریلی مستقیم بین ایران و چین نباید گم شود. شاید در نگاه نخست این موضوع فقط یک مسئله لجستیکی و اقتصادی باشد، اما اگر این خط به دقت مورد استفاده قرار گیرد، می‌تواند سرنوشت برخی فشارها را تغییر دهد. چین یکی از مشتریانی است که در اوج تحریم‌ها، جرئت خرید نفت از کشورمان را داشت.

این تجربه مشترک دو کشور را به این نتیجه رسانده است که مسیر امن روی زمین داشته باشند. این مسیر، همان کریدور ریلی و زمینی است که امروز بیش از هر زمان دیگری ضروری و ممکن است. زمانی که پروژه ابتکار «کمربند - راه» مطرح شد، ایران یکی از نقاط کلیدی آن بود؛ همان نقطه‌ای که چین برای کوتاه‌کردن زمان و هزینه انتقال کالاهایش به اروپا، ناچار است به آن تکیه کند.

چین سرمایه‌گذاری ۶۰ میلیارد دلاری در کریدور اقتصادی چین- پاکستان را هم با همین منطق انجام داد؛ جایی برای راهایی از مسیرهای دریایی طولانی و ناامن.

اما اتصال مستقیم ریلی ایران و چین از مسیر آسیای مرکزی یا حتی گذر از راهروی واخان افغانستان، یک گام فراتر است. این مسیرها می‌توانند زمان جابه‌جایی بار را از حدود ۴۰ روز دریایی به ۱۵ روز زمینی کاهش دهند، تحولی که فقط به‌معنای صرفه‌جویی در زمان نیست، بلکه یعنی کالاهای بدون عبور از گلوگاه‌های دریایی، مستقیماً به مقصد می‌رسند. این مسیر، می‌تواند کشورمان را به یک گذرگاه اجتناب‌ناپذیر تبدیل کند. اگر تا دیروز بسیاری از قرار دادهای ایران با شرق در حد بیانیه باقی می‌ماند، امروز زیرساخت ریلی، این بیانیه‌ها را می‌تواند به قرار دادهای واقعی تبدیل کند.

چین برای تحقق این ایده، گام‌های عملی هم برمی‌دارد؛ از افتتاح کنسولگری در بندرعباس گرفته تا سرمایه‌گذاری در بنادر و خطوط ریلی جنوب کشورمان می‌تواند مصادیقی از چنین گام‌های عملی تعریف شود. در این میان، نباید رقابت هند را نادیده گرفت. هند سال‌هاست در بندر چابهار سرمایه‌گذاری کرده و می‌خواهد در مسیر ترانزیت کالا به آسیای میانه و روسیه سهم داشته باشد. اما فراموش نکنیم این کشور در جریان جنگ تحمیلی صهیونیستی به ایران اسلامی، طرف شر را گرفت و باید جواب دفاع از وحشی‌گری صهیونی را بدهد. به باور کارشناسان غدغذغمند، بیرون انداختن هند از چابهار می‌تواند کمترین گام برای تثبیه این کشور قدرشناس باشد، بنابراین رقابت پنهان بین هند و چین بر سر دسترسی به بندر جنوبی ایران، نباید اجازه دهد روی موقعیتی استثنایی که از این رقابت برای تهران ساخته می‌شود، قمار کنیم.

ام‌ا ریل آهنی به تنهایی کافی نیست؛ آنچه این مسیر را از رشد می‌کند، امنیت سیاسی و اراده مدیریتی است. زیرساخت بدون تدبیر، فقط آهنی است که زیر آفتاب کویر زنگ می‌زند. در سال‌های گذشته بارها پروژه‌های ریلی، خداج‌ها و بندری نیمه‌تمام رها شد یا در حلقه دیوان‌سالاری و ضعف مدیریتی متوقف ماند. حالا ما شرایط متفاوت است؛ با جسارت رژیم وحشی صهیونی به خاک کشورمان و تشدید انگیزه ایران اسلامی برای شکست حلقه فشار غرب، مسیر زمینی چین- ایران فقط یک گزینه نیست، بلکه ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. از طرفی تجربه نشان داده است در چنین رقابت‌های ژئوپلیتیکی، فرصت‌ها طولانی مدت نیستند. چین به‌خوبی بلد است در مسیرهای جایگزین سرمایه‌گذاری کند؛ اگر کشورمان تعلل کند، مسیرهای دیگر- مثلاً از طریق روسیه یا پاکستان برای ایران را خواهند گرفت. بنابراین تأخیر، تأخیر، تأخیر! دست‌دادن سهمی از کریدوری که می‌تواند میلیاردها دلار آرزوآوری، اشتغال و توسعه منطقه‌ای به‌دنبال داشته باشد.

در این میان، نباید نقش مردم و شرکت‌های حمل‌ونقل داخلی را هم دست کم گرفت. توسعه این کریدور، فقط با ریل کشود ممکن نمی‌شود؛ باید شرکت‌های بومی لجستیک تقویت شوند، قوانین گمرکی و ترانزیت تسهیل شود، زیرساخت‌های نرم مثل بیمه و خدمات مالی بین‌المللی همراهی کنند و مهم‌تر از همه، اراده‌ای منسجم در سطح حاکمیت وجود داشته باشد که مسیر را برای قائلان واقعی اقتصاد هموار کند. فراموش نکنیم ایران ما تنها کشوری نیست که به این مسیر نیاز دارد. چین هم در بی سال‌های شش با آمریکا و تهدید بستن تنگه مالاکا، به‌دنبال مسیرهای زمینی جایگزین است. در جهان امروز که هر بندر و تنگه می‌تواند به میدان‌های گریزی بدل نشود، ریل‌های زمینی همان خاکریزهای آرام اما سرنوشت‌سازند.

کارشناسان حمل‌ونقل و ترانزیت بارها هشدار داده‌اند که اگر ایران در این رقابت تازه، فقط به شعار اکتفا کند، حتی ظرفیت تاریخی‌اش در راه برپیش‌رو را دست می‌دهد. تجربه نشان داده است که کشورها در منطقه به‌سرعت در حال تکمیل خطوط ارتباطی خود هستند؛ از خطوط ریلی ترکیه - گرجستان - آذربایجان گرفته تا مسیرهای جدید قزاقستان و ترکمنستان.

تفاوت مهم در ایران اسلامی با دوره‌های تاریخی پیشین در همین نکته نهفته است: اگر در گذشته کاروان‌ها ناچار بودند از جاده‌های ایران عبور کنند، حالا قطارها و کانیتیرها، مسیر کوتاه‌تر و کم‌هزینه‌تر را انتخاب می‌کنند. مسیر کوتاه‌تر، همان مسیری است که دولت و بخش خصوصی ایران باید در عمل بسازد، نه در سخنرانی‌ها و همایش‌ها. در نهایت، مسیر زمینی چین - ایران فقط برای عبور کالانیت؛ مسیری برای عبور ایران از فشار تحریم‌ها و تنگنایهای سیاسی است. اگر قرار باشد نفت کشورمان در روزهای تحریم مستدیری داشته باشد، اگر کالاهای صنعتی ایران بخواهند به بازارهای جدید برسد، اگر شرکت‌های دانش‌بنیان بخواهند محصول‌شان را بدون ترس از بیمه‌های بین‌المللی جابه‌جا کنند، همه اینها از دل همین خطوط آهن عبور می‌کند. این- کرد بوری، می‌تواند امنیت اقتصادی نه‌فقط برای یک دولت، بلکه برای میلیون‌ها خانواده‌ای که این کریدور از کشورشان عبور می‌کند، امنیت ایجاد کند، بنابراین اگر بخواهیم در دنیای امروز که ابراهه‌ها دیگر ضامن امنیت نیستند، سهمی از تجارت جهانی داشته باشیم، باید سیاستگذار، سرمایه‌گذار و مردم را پای همین خطوط آهن بیاوریم.

شاید این ریل‌های صدا باشند، اما در دل خود، صدای آینده‌ای روشن‌تر را حمل می‌کنند. با این همه باید پذیرفت که مسیر پیش‌رو آسان نیست.

وقتی صحبت از اتصال خاک ایران به قلب اوراسیا می‌شود، معنایش فقط چند کیلومتر ریل یا چند ایستگاه باری نیست. این پروژه نیازمند باطرأحی قوانین گمرکی، ارتقای فناوری حمل‌ونقل، ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذار خصوصی و کاهش ریسک‌های سیاسی است. نمی‌شود در جهان امروز، انتظار داشت کالاهای بدون بیمه و تسهیلات مالی معتبر حرکت کنند.

هر قطاری که از دل خاک ایران می‌گذرد، در حقیقت نشانه‌ای از اعتماد جهان به ثبات این سرزمین است. از سوی دیگر نباید نقش دیپلماسی اقتصادی را فراموش کرد. همین مسیر ریلی اگر با توافقاتی چندجانبه، تعرفه‌گذاری‌های رقابتی و ضمانت‌های شفاف پشتیبانی نشود، در بزنگاه بحران دوباره نیمه‌کاره می‌ماند. اگر اراده‌ای جمعی نباشد، فرصت از دست می‌رود.

۴ گزارش

بهناز قاسمی

بعد از جنگ تحمیلی آمریکا و اسرائیل، صادرات نفت ایران به سطحی رسیده که در هفت سال اخیر بی‌سابقه بوده است. در حالی که بازار جهانی انرژی زیر سایه تنش‌های ژئوپلیتیک در نوسان است، ایران توانسته است با بهره‌گیری از فرصت‌های جدید و سیاست‌های متغیر امریکا، جایگاه خود را در بازار نفت تقویت کند. مسعود دانشمند، فعال صنعت کشتیرانی در این خصوص می‌گوید: تحریم کشورها در بلندمدت با شکست مواجه می‌شود، کما اینکه امریکا نیز در مواجهه با ایران شکست خورد، به طوری که بعد از توقف جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی و امریکا، ترامپ اعلام کرد تحریم‌های ایران را کاهش و به چین اجازه خرید نفت ایران را داد. از این رو در همین چند روز، تمام نفت خودمان را که روی آب بود به‌طور کامل به چین فروختیم و پول نقد بدون تخفیف گرفتیم. امریکا فهمید که اگر فشار به ایران خیلی زیاد شود، ما دست به کارهای خطرناکی خواهیم زد.

■ ■ ■

براساس گزارش‌های رسیده، افزایش صادرات نفت ایران به ۲/۲میلیون بشکه در روز، آن‌هم در شرایطی که تحریم‌ها همچنان به‌طور رسمی پابرجاست، نشان‌دهنده توان تهران در احیای زیرساخت‌های انرژی و بهره‌گیری از کانال‌های غیررسمی برای صادرات است.

این میزان از صادرات نه تنها رکورد سال‌های اخیر را پشت سر گذاشته، بلکه در حال نزدیک شدن به سطح ۲/۴میلیون بشکه در روز است که پیش از اعمال فشار حداکثری نیز کمتر تجربه شده بود.

فعالان حوزه نفت معتقدند تداوم روند افزایشی صادرات، بیش از هر چیز مدیون تقاضای بالای چین و توسعه ناوگان نفتکش‌هاست و با استفاده از روش‌هایی، ایران توانسته مسیر صادرات را باز نگه دارد.

نفت‌های شناور در آستانه فروش

در کنار صادرات رسمی، انبوهی از نفت‌خام ایران طی ماه‌های اخیر به‌صورت ذخایر شناور در نزدیکی آب‌های مالزی و سنگاپور نگهداری می‌شد. این ذخایر که حدود ۱۲۰ میلیون بشکه را برآورد می‌شوند، اکنون در پی تعلیق تحریم‌های ثانویه چین از سوی آمریکا، آماده عرضه به بازار هستند. این تصمیم سیاسی، ایران را در موقعیت طلایی فروش محموله‌های قرار داده است که مدت‌ها بدون مشتری مانده بودند.

با تخفیف‌های قابل توجه، این ذخایر اکنون شانس بیشتری برای ورود به پالایشگاه‌های چینی دارند؛ مسئله‌ای که می‌تواند درآمد‌های نفتی ایران را در کوتاه‌مدت جهش دهد.

بر اساس گزارش‌های اوایل پراپس، پس از اقدام تجاوز کارانه امریکا در حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران، رئیس‌جمهور امریکا در شبکه اجتماعی «ترو سوشال» نوشت: چین اکنون می‌تواند به خرید نفت از ایران ادامه دهد. امیدواریم آنها مقدار زیادی نفت هم از امریکا خریداری کنند.

این سخنان رئیس‌جمهور امریکا حاکی است

۴ گزارش

سرویس اقتصادی ۶۰۰۸۵۲۳

گفت‌وگوی «جوان» با مسعود دانشمند، فعال حوزه کشتیرانی و عضو اتاق بازرگانی ایران

کوچک‌ترین اقدام ایران در هرمز امریکا و اروپا را بیچاره می‌کند

در همین چند روز پس از توقف جنگ تحمیلی امریکا و اسرائیل، تمام نفت خودمان را که روی آب بود، به‌طور کامل به چین فروختیم و پول نقد بدون تخفیف گرفتیم

قیمت‌گذاری تهاجمی ایران، با تخفیف‌هایی فراتر از استاندارد بازار، می‌تواند موازنه صادرات نفت به شرق آسیا را به ضرر مسکو تغییر دهد.

پیامدهای پنهان برای دلان نفتی

در این میان، شبکه‌های واسطه‌ای فعال در تجارت نفت ایران که در سال‌های اخیر از تحریم‌ها سود قابل توجهی به دست آورده‌اند، اکنون با تهدید کاهش سودآوری مواجهند.

حذف واسطه‌ها به واسطه روابط مستقیم میان ایران و پالایشگاه‌های مستقل چینی، می‌تواند حاشیه سود این شبکه‌ها را کاهش دهد.

این تغییرات همچنین ساختار تجارت غیررسمی نفت را دستخوش تحول کرده و ممکن است به بازتوزیع نقش‌ها در زنجیره تأمین منجر شود؛ پدیده‌ای که در آینده می‌تواند پیامدهای اقتصادی و سیاسی گسترده‌ای به همراه داشته باشد.

در شرایطی که ایران با تخفیف‌های قابل توجه، صادرات نفت به چین را افزایش داده است، پالایشگاه‌های مستقل چینی نیز با فرصت‌های بیشتری برای تأمین نفت ارزان مواجه شده‌اند. این پالایشگاه‌ها که بخش عمده نفت ایران را خریداری می‌کنند، اکنون با کاهش فشارهای ناشی از تحریم، مسیر ساده‌تری برای واردات در پیش دارند.

افزایش ظرفیت پالایشی در مناطق صنعتی چین، به‌ویژه در شاندونگ و دالیان نیز همراستا با سیاست واردات نفت ارزان از حرکت گرفته و تقویت موقعیت پکن در بازار انرژی کمک کرده است.

آمار از فروش نفت در ماه جاری میلادی

در بحبوحه فشارهای تحریمی امریکا، چین واردات نفت‌خام از ایران را در ژوئن افزایش داد و پالایشگاه‌های مستقل چینی، نفت ایران را به میزان بیشتری خریدند.

به گزارش ایسنا، بر اساس داده‌های شرکت‌های ردیابی نفتکش، در بحبوحه واردات کلی بالا در هفته‌های اخیر که تحت تأثیر قیمت‌های پایین‌تر نفت در ماه‌های آوریل و می انجام شد، چین واردات نفت‌خام از ایران را در ماه میلادی جاری به‌طور قابل توجهی افزایش داد. طبق اطلاعات شرکت ورتکسا، واردات نفت چین از ایران، در فاصله اول تا ۲۰ ژوئن، به رکورد ۱/۸ میلیون بشکه در روز رسید.

داده‌های کیپر نشان داد که واردات نفت چین از ایران، از اول تا ۲۷ ژوئن، به‌طور متوسط ۱/۴۶ میلیون بشکه در روز بوده که حدود ۵۰۰هزار بشکه در روز

بیشتر از واردات تخمینی چین از ایران در ماه می است. صادرات پالارت نفت ایران به چین، به دلیل بارگیری بالاتر نفت‌خام ایران در ساه می و خرید بیشتر پالایشگاه‌های مستقل چینی که به اصطلاح «تی بات» نامیده می‌شوند و نفت‌خام ارزان‌تر ایران را برای بر کردن ذخایر در اوج تقاضای تابستان خریداری کردند، روی داد.

صادرات روزانه نفت ایران در هفته اول تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی، ۴۴درصد افزایش یافت و تحلیلگران انتظار دارند واردات نفت چین از ایران طی هفته‌های آینده در سطح بالایی باقی بماند.

با اتکا به زیرساخت‌های مقاوم در برابر تحریم، تقویت روابط با چین و بهره‌گیری از فرصت‌های دیپلماتیک، ایران توانسته است جایگاه خود را تا حدی در بازار نفت احیا کند، هر چند ثبات این موقعیت به تحولات سیاسی و اقتصادی وابسته است، اما در شرایط فعلی، ایران

بار دیگر به یکی از محورهای تعیین‌کننده در نظم جهانی انرژی تبدیل شده است

ارباط با سیستم بانکی جهانی نمی‌توانیم پول

حاصل از فروش نفت را به کشور برگردانیم و به راحتی کالا خریداری کنیم.

نگرانی از اردوگاه رقبای منطقه‌ای

به گزارش نبض صنعت، روندافزایشی صادرات ایران و احتمال ورود ناگهانی نفت ذخیره‌شده به بازار، رنگ هشدار را برای تولیدکنندگان بزرگ نفت در منطقه به صدا درآورده است.

عربستان سعودی که همواره یکی از مدعیان اصلی در بازار انرژی آسیا بوده، اکنون با خطر از دست دادن بخشی از سهم خود در بازار چین مواجه است.

روسیه نیز که پس از تحریم‌های غرب به‌شدت به صادرات انرژی به آسیا وابسته شده، از رقابت‌فراینده با نفت ارزان ایران آسیب‌پذیر خواهد بود.

خسارت خواهند دید. طبیعی است که برآشوب شدن خاورمیانه در ادامه باعث افزایش شدید هزینه کشتیرانی و بیمه برای کشورها خواهد شد. همانطور که ایران با فروش نفتش کالاهای تولیدی سایر کشورها را خریداری می‌کند با افزایش قیمت نفت، قطعاً فروش کالاهای نیز با مشکل مواجه می‌شود و اقتصاد سایر کشورها زنجیروار به هم می‌خورد.

عضو اتاق بازرگانی تأکید می‌کند: در همین چند روز پس از توقف جنگ، افزایش چشمگیر صادرات نفت و امکان عرضه نفت‌های ذخیره شده، نشانه‌ای از قدرت مانور تهران در عرصه انرژی است. با اتکا بر زیرساخت‌های مقاوم در برابر تحریم، تقویت روابط با چین و بهره‌گیری از فرصت‌های دیپلماتیک، ایران توانسته است جایگاه خود را تا حدی در بازار نفت احیا کند، هر چند ثبات این موقعیت به تحولات سیاسی و اقتصادی وابسته است، اما در شرایط فعلی، ایران بار دیگر به یکی از محورهای تعیین‌کننده در نظم جهانی انرژی تبدیل شده است، به طوری که در همین مدت کوتاه تمام نفت خودمان را که روی آب بود، به‌طور کامل به چین فروختیم و پول نقد بدون تخفیف گرفتیم. در حال حاضر در بخش فروش نفت به چین مشکلی نداریم.

دانشمند می‌گوید: در سال‌هایی که ایران تحت فشارهای حاصل از تحریم‌های امریکا بود و به کارگیری اقتصاد مقاومتی و افزایش تاب‌آوری اقتصادی توانستیم بر مشکلات غلبه کنیم. در حال حاضر فقط محدودیت‌های FATF مشکلاتی را برای تجار به‌وجود آورده است، زیرا به دلیل قطع

این کشور در تحریم‌های سختگیرانه علیه ایران با شکست مواجه شده است و از طرفی هم این سیگنال را به چین مخابره کرد که امریکا می‌خواهد با شسما همکاری کند و تمایلی به آسیب زدن به اقتصاد شما ندارد.

دانشمند: جنگ اخیر با اسرائیل، تصویر ایران را در دنیا تغییر داد

مسعود دانشمند، فعال حوزه کشتیرانی و عضو اتاق بازرگانی ایران در گفت‌وگو با «جوان» از رفع بخشی از تحریم‌های امریکا در فروش نفت ایران می‌گوید: جنگ اخیر با اسرائیل، تصویر ایران را در دنیا تغییر داد. تحریم کشورها در بلندمدت با شکست مواجه می‌شود، کما اینکه امریکا نیز در مواجهه با ایران با شکست مواجه شد. به عنوان مثال کوبا، ۴۰ تا ۵۰سال تحریم است، کره شمالی چندین دهه است که تحریم است، کشور روسیه سه سال است که تحریم است، کشور خودمان چندین سال است تحریم است، آیا اقتصاد و حیات این کشورها متوقف شده است؟

خیر. ایران نیز دراین سال‌های تحریم، توانست سرپا باشد. امریکا در جنگ تحمیلی اخیر به وضوح به شکست در سیاست‌های تحریمش اعتراف و اعلام کرد: «چین اکنون می‌تواند به خرید نفت از ایران ادامه دهد. امیدواریم آنها مقدار زیادی نفت هم از امریکا خریداری کنند».

وی می‌افزاید: اگر در عبور و مرور کشتی‌های نفتی در تنگه هرمز مزاحمت ایجاد کنیم، اروپا و امریکا بیچاره خواهند شد، حتی کشورهایی که هیچ ربطی به جنگ ایران و اسرائیل ندارند هم از تداوم این جنگ

رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی:

کالاهای اساسی به‌وفور در بازار موجود است

وی افزود: متأسفانه از رتجیحی به‌نوعی به‌رانت تبدیل شده و بارخ مصوب به دست مصرف‌کننده نمی‌رسد. بهتر است تخصیص ارز به نرخ آزاد با توافقی انجام شود و مابه‌التفاوت آن به شکل کالا برگ یا واریز نقدی به دهک‌های هدف اختصاص یابد.

کنگری با اشاره به تخلفات موجود در بازار برنج اظهار کرد: برنج پاکستانی با قیمتی حدود ۴۵ تا ۷۰هزار تومان وارد می‌شود اما توسط برخی متخلفان در کبسه کبسه برای ایی بسته‌بندی شده و با قیمت ۱۴۰ تا ۲۰۰هزار تومان فروخته می‌شود. این کار سود ۱۰۰ تا ۲۰۰ درصدی برای متخلف دارد و به تولید داخل و مصرف‌کننده آسیب می‌زند. او پیشنهاد داد واردات برنج پاکستانی به‌طور کامل ممنوع نشود تا هم از تولیدکنندگان داخلی حمایت شود و هم مصرف‌کننده فریب نخورد. در مقابل، واردات برنج هندی که شباهت زیادی به برنج ایرانی ندارد ادامه یابد تا مصرف‌کننده امکان انتخاب داشته باشد. سیاست الزام خرید دو کیلو برنج ایرانی در ازای واردات یک کیلو برنج خارجی باعث ایجاد چالش‌هایی شده است که سال گذشته و امسال نیز تجربه شده و بهتر است این الزام برداشته شود.

وی در پاسخ به اینکه مسئولان خواهان تثبیت قیمت کالاهای اساسی هستند، گفت: برای اینکه قیمت‌ها کنترل شود، باید ابتدا از تولید و تأمین مواد اولیه حمایت شود تا در صورت کاهش عرضه، افزایش قیمت رخ ندهد؛ همان‌طور که در مورد روغن از بهمن‌ماه سال گذشته، قیمت مصرف‌کننده ۲۰ تا ۳۰ درصد بیشتر از نرخ رسمی بود و حتی عمده‌فروشان نیز کالا را بدون فاکتور دریافت می‌کردند.

کنگری در پایان گفت: در زمینه مواد غذایی جای نگرانی نیست و کالاهای به‌وفور وجود دارد. تنها کافی است نظارت‌ها از مبدأ اعمال شود تا هم توزیع‌کننده و هم مصرف‌کننده متضرر نشوند و چرخه توزیع با ثبات ادامه یابد.

م‌این بوده که به‌جای تمرکز صرف بر بازار، بر فرایند واردات و تولید نظارت شود. اگر کالا از مبدأ به‌درستی تأمین شود، زنجیره توزیع رقابتی شکل می‌گیرد و کالا با قیمت مناسب به مصرف‌کننده نهایی می‌رسد. رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی با اشاره به ثبات کلی بازار گفت: اکنون کالاهای به‌وفور عرضه می‌شود و روغن نیز پس از اصلاح قیمت، در حال توزیع است. به گفته وی، طی روزهای آینده روغن به‌صورت انبوه وارد بازار خواهد شد. کنگری با بیان اینکه در حوزه برنج و حبوبات افزایش قیمت هستیم، توضیح داد: افزایش قیمت برنج به دلیل سیاست الزام‌آور واردکنندگان برای خرید برنج ایرانی در قبال واردات بوده است. شرکت‌های بزرگ واردکننده حدود ۸۰ درصد برنج کشاورزان شمال را خریداری کرده‌اند و باقی نیز به فروش رفته است؛ لذا اکنون عرضه در دست چند شرکت خاص است و همین موضوع موجب افزایش قیمت شده است. وی گفت: در بازدید میدانی روز گذشته، قیمت برنج هاشمی درجه یک بین ۲۰۰ تا ۲۲۰هزار تومان بود که این رقم ناشی از کمبود عرضه است. اما پیش‌بینی می‌شود طی ۲۰ روز آینده با ورود محصول جدید، بازار به ثبات و قیمت به تعادل برسد. کنگری همچنین درباره وضعیت حبوبات گفت: مشکل اصلی، کاهش واردات و تخصیص نامنظم ارز است. در شرایطی که واردات کمتر از تقاضا باشد، نوسانات قیمتی اجتناب‌ناپذیر است. رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی در ادامه با انتقاد از انحصار واردات تأکید کرد: در حال حاضر واردات در اختیار چند شرکت خاص است که این انحصار باید شکسته شود. مثل سال‌های گذشته، به واردکننده باید متناسب با توانش واردات انجام دهد و رقابت میان تولید و واردات برقرار شود. در چنین شرایطی فقط در ایام عید و با تغییرات دستمزد، شاهد افزایش قیمت خواهیم بود، نه در طول سال.

معاون وزیر راه و شهرسازی و رئیس سازمان ملی زمین و مسکن گفت: بازسازی خانه‌های آسیب‌دیده در جنگ تحمیلی اخیر پس از تعیین تکلیف از سوی دولت آغاز می‌شود. به گزارش ایرنا، علی بنیان روز سه‌شنبه در حاشیه نشست شورای مسکن استان سمنان در سالن یادگار امام(ره) استانداری، با تسلیت شهادت سیدالشهدا(ع) و محکومیت جنایت‌های رژیم غاصب صهیونیستی افزود: کار برای نوسازی خانه‌های آسیب‌دیده از جنگ تحمیلی اخیر از همان روزهای آغاز جنایت با برگزاری نشست‌های مختلف مقدمه‌ساز شد. رئیس سازمان ملی زمین و مسکن ادامه داد: کارشناسان بنیاد مسکن انقلاب اسلامی مشغول بازدید و ارزیابی خانه‌های آسیب‌دیده در جنگ تحمیلی اخیر هستند و مالکان خانه‌های خسارت‌دیده می‌توانند برای درخواست آغاز روند بازدید کارشناسان از خانه‌های آنها با شماره تلفن‌های اعلامی در هر شهرستان تماس بگیرند.